

УДК 786.2

DOI <https://doi.org/10.32782/facs-2025-6-19>**Любомира ЛАСТОВЕЦЬКА**

доцент кафедри вокально-хорового, хореографічного та образотворчого мистецтва, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, вул. Івана Франка, 24, м. Дрогобич, Україна, 82100

ORCID: 0000-0001-6069-1606

Бібліографічний опис статті: Ластовецька, Л. (2025). Подільські мотиви у композиторській творчості Миколи Ластовецького. *Fine Art and Culture Studies*, 6, 142–147, doi: <https://doi.org/10.32782/facs-2025-6-19>

ПОДІЛЬСЬКІ МОТИВИ У КОМПОЗИТОРСЬКІЙ ТВОРЧОСТІ МИКОЛИ ЛАСТОВЕЦЬКОГО

Мета статті – дослідити, яке місце займає образно-тематична сфера, пов'язана з Поділлям, у творчості сучасного українського композитора Миколи Ластовецького (*1947). У розвідці орієнтовано на комплексний методологічний підхід, з акцентом на аналітичному, музикознавчому, компаративному та біографічному методах. Особливий інтерес обрана тема викликає у зв'язку з тим, що мистець, будучи уродженцем Поділля, – міста Дунаївці Хмельницької області, майже п'ятдесят років проживає на Львівщині, – у місті Дрогобичі. Підкреслено, що у доробку композитора присутні твори, пов'язані як з Бойківщиною та бойківською тематикою, так і з Поділлям. Констатовано, що вагомий вплив на становлення особистості М. Ластовецького мав Микола Магера (1922–2008) – відомий український письменник і поет, рідний брат матері композитора Ніни Магери, який мешкав у м. Хмельницькому. Встановлено, що «подільські мотиви» присутні у наступних жанрах творчості М. Ластовецького: симфонічному (прелюд «Легенда про Кармалюка» (1969, друга редакція 1999, третя редакція 2024)), фортепіанному («Подільський танець», «Колискова з Поділля» з першого зошита фортепіанних п'єс для дітей та юнацтва; «На рідних просторах», «Пісня мандрівника», «Подільська хороводна», «Завзятий козачок (скерціно)», «Народний наспів», «Народний парафраз», «Гандзя (подільський етюд)», «Поліфонічна прелюдія», «Заповітна мрія», «Вечірній пейзаж», «Маленький ноктюрн» з циклу «Музичні обрії» з третього зошита фортепіанних п'єс для дітей та юнацтва), хоровому (хоровий концерт № 4 (дванадцять прелюдій і фуга) «Я вірю, моя ти Батьківщино!» для мішаного хору а cappella (2024) на слова М. Магери) та ін. Подільський та бойківський фольклор, його інтонаційні, метроритмічні та композиційні особливості М. Ластовецький творчо переосмислив у різних царинах творчості, що дає підстави розглядати його доробок у руслі неофольклоризму.

Ключові слова: Микола Ластовецький, композиторська творчість, образно-стильова палітра, Поділля, музично-виражальні засоби, жанр.

Liubomyra LASTOVETSKA

Associate Professor at the Department of vocal and choral, choreographic and visual arts, Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University, Ivan Franko St, 24, Drohobych, Ukraine, 82100

ORCID: 0000-0001-6069-1606

To cite this article: Lastovetska, L. (2025). Podilski motyvy u kompozytorskii tvorchosti Mykoly Lastovetskoho [Podil motifs in Mykola Lastovetsky's composing creativity]. *Fine Art and Culture Studies*, 6, 142–147 doi: <https://doi.org/10.32782/facs-2025-6-19>

PODIL MOTIFS IN MYKOŁA LASTOVETSKY'S COMPOSING CREATIVITY

*The purpose of the article is to examine the place of the imaginative and thematic sphere related to Podillia in the creativity of the modern Ukrainian composer Mykola Lastovetskyi (*1947). The research focuses on a complex methodological approach, with an emphasis on analytical, musicological, comparative and biographical methods. The chosen topic is of particular interest due to the fact that the artist, being a native of Podillia – the city of Dunaivtsi, Khmelnytskyi region, has been living in another region for almost fifty years, in the city of Drohobych, Lviv region. It is emphasized that the composer's creativity includes works related to Boykivshchyna and Boyky themes, as well as to Podillia. It was established that a significant influence on the development of M. Lastovetsky's personality had Mykola Mahera (1922–2008) – a famous Ukrainian writer and poet, the brother of the composer's mother Nina Mahera, who lived*

in Khmelnytskyi. It has been established that «Podillia motifs» are present in the following genres of M. Lastovetskyi's creativity: symphonic (prelude «The Legend about Karmaliuk» (1969, second edition 1999, third edition 2024)), piano («Podilskyi dance», «Lullaby from Podillia» from the first collection of piano pieces for children and youth; «On Native Spaces», «Song of the Traveler», «Podilskyi Roundabout», «Eager Cossack (Scherzo)», «Folk Chant», «Folk Paraphrase», «Handzia (Podilskyi Etude)», «Polyphonic Prelude», «Treasured Dream», «Evening Landscape», «Little Nocturne» from the cycle «Musical horizons» from the third collection of piano pieces for children and youth), choral (Choir Concert No. 4 (twelve preludes and fugue) «I believe, my Motherland!» for a cappella mixed choir (2024) to the words by M. Mahera) etc. Podillia and Boyky folklore, its intonation, metro-rhythmic and compositional features were creatively rethought by M. Lastovetskyi in various spheres of creativity, which gives reason to consider his works in the direction of neo-folklorism.

Key words: Mykola Lastovetskyi, composer's creativity, imaginative and stylistic palette, Podillia, musical and expressive means, genre.

Актуальність проблеми. Творчість українських композиторів минулого і сучасності залишається в епіцентрі наукових пошуків багатьох дослідників. Особливо, коли йдеться про музичну регіоналістику та вивчення впливу регіональних традицій на доробок того чи іншого мистця. Актуальність пропонованої розвідки пов'язана з тим, що в ній вперше досліджено місце, яке займає образно-тематична сфера, пов'язана з Поділлям, у творчості сучасного українського композитора Миколи Ластовецького (*1947). Поетик мистець, уродженець міста Дунаївці Хмельницької області, майже п'ятдесят років проживає в іншому регіоні, – у місті Дрогобичі Львівської області. Відповідно, у його творчості присутні твори як з яскраво образною «бойківською», так і «подільською» конотацією.

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить, що до вивчення творчого доробку М. Ластовецького звертається чимало українських вчених. Розбір жанрово-стильової та інтонаційно-образної специфіки творчості композитора можна знайти у працях Л. Ластовецької, З. Ластовецької-Соланської, І Бермес, Л. Соловей, О. Дмитрієвої, Н. Мойсеєнко, О. Фрайт, Б. Пица, Н. Бабинець, М. Ярмо, З. Лельо, І. Рудзінської, О. Німилович, О. Дзік, І. Матійчин, Д. Василик, Н. Синкевич, С. Мудрої, О. Рудавської, Н. Семків, М. Гереги, С. Соланського, Т. Павлів (Літепло), Т. Бабій, Н. Хиляк, Н. Дикої, В. Кузан та ін. У цьому контексті слід підкреслити, що вивчення «подільських мотивів» у доробку мистця досі не було метою спеціальної наукової розвідки.

Мета дослідження – проаналізувати, в яких жанрах творчості М. Ластовецького присутня образна тематика, пов'язана з Поділлям та подільським регіоном.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Сучасний український композитор, музикознавець, педагог, музично-громадський діяч, член НСКУ Микола Адамович Ластовецький – Заслужений діяч мистецтв України, лауреат Міжнародної премії імені С. Гулака-Артемівського, літературно-мистецької премії імені Юрія Дрогобича (2022), Обласної премії імені Станіслава Людкевича (2022), премії імені В. Косенка (2024).

М. Ластовецький народився на Поділлі, в місті Дунаївці Хмельницької області в родині медиків. Батьки композитора – Ніна Никанорівна Магера та Адам Іванович Ластовецький – були меломанами, вони всіляко підтримували захоплення сина, заохочуючи його до навчання гри на різних музичних інструментах. Опановуючи гру на баяні, Микола брав приватні уроки гри на фортепіано та акордеоні у знаного дунаєвецького акордеоніста-віртуоза Еріка Мельника, що значно розширило його музичний кругозір. Зростанню музичних знань М. Ластовецького у шкільні роки також сприяло спілкування з найближчими родичами по материнській лінії – Валентином та Галиною Баранецькими, які обрали музику своєю професією. Основи теорії музики майбутній композитор опановував на літніх музичних школах-студіях, які кілька років з 1955 р. по 1957 р. організовував пропагандист музичного мистецтва Всеволод Петрович Островський, який з відкриттям у 1965 році Дунаєвецької музичної школи став її викладачем, а згодом і директором.

Навчаючись у восьмому-дев'ятому класах Дунаєвецької загальноосвітньої школи № 3, а відтак – у школі № 2, куди М. Ластовецький перейшов для отримання повної загальної середньої освіти, він став постійним солістом-аккомпаніатором в музичній самодіяльності учнівських колективів цих закладів. Перші

композиторські спроби юнака підтримала Ольга Василівна Панасюк – талановита вчителька музики і співів, яка наполегливо радила йому серйозно зайнятись музичною освітою.

У ранній період життєтворчості М. Ластовецького «подільські мотиви» були присутні в багатьох його композиціях, про що свідчать їхні назви. Зокрема, у ряді інструментальних та вокальних творів, деякі з яких були створені на слова місцевих поетів. У цьому переліку – «Ткаля» на слова В. Семеновського, «Річка Тернавочка» та «Дунаївчанка» на слова С. Репецького, «Пісня про лікарів» на слова В. Шаховця та ін. Слід зауважити, що твір «Дунаївчанка», написаний для чоловічого голосу та жіночого вокального ансамблю у супроводі естрадного оркестру, в цей час доволі активно виконувався, а його ноти були надруковані в Дунаєвецькій районній газеті. Про успіх юного композитора свідчить і той факт, що його «Пісня про лікарів» часто звучала у виконанні самодіяльного хору медичних працівників Дунаєвецької районної лікарні, причому заспівав автор слів, поет і лікар зі Смотрича В. Шаховець, під акомпанемент автора музики М. Ластовецького.

Великий вплив на формування творчої особистості композитора мав його дядько, рідний брат його матері Микола Никанорович Магера (1922–2008) – відомий український письменник, педагог, член Національної Спілки письменників України, на честь якого було названо племінника Миколу. Саме в його помешканні він жив під час навчання на теоретичному відділі Хмельницького музичного училища, яке закінчив з відзнакою не за чотири, як звичайно, а за три роки. Після його завершення, у 1970–1971 рр. композитор працював викладачем музично-теоретичних предметів Дунаєвецької музичної школи, продовжуючи поєднуючи роботу із навчанням на заочному відділенні Львівського політехнічного інституту.

Педагогічний досвід М. Ластовецького згодом отримав прояв у написанні ним п'яти збірок фортепіанних п'єс для дітей та юнацтва (2007, 2015, 2016, 2018, 2019), які активно використовуються в педагогічній практиці.

З 1971 по 1976 рр. мистець навчався на композиторському факультеті Львівської державної консерваторії ім. М. В. Лисенка (нині – Львівська національна музична академія імені М.В. Лисенка), яку закінчив з відзнакою по

класу композиції у відомого українського композитора-симфоніста, музикознавця та педагога Романа Аполлоновича Сімовича (1901–1984), – випускника Празької консерваторії, автора багатьох творів у різних музичних жанрах, одного з кращих українських фахівців в галузі симфонічного оркестрування.

З 1976 року Микола Ластовецький пов'язав свою життєву та творчу долю з містом Дрогобичем Львівської області, – спочатку як викладач-методист, а згодом, – як завідувач теоретичного відділу та директор (1984–2015) Дрогобицького музичного училища (нині – Дрогобицький музичний фаховий коледж імені В. Барвінського), з 2000 року – доцент кафедри музикознавства та фортепіано Дрогобицького педагогічного університету імені Івана Франка, поєднуючи викладацьку та адміністративну діяльність з композиторською та музикознавчою.

Творчість композитора, яка характеризується жанрово-стильовим і образно-інтонаційним різноманіттям, охоплює своєрідні тематичні блоки, серед яких вагоме місце займають «подільські мотиви», поряд з бойківськими. Слід підкреслити, що мистець спеціально вивчав подільський фольклор, музичні традиції своєї Малої Батьківщини, що знайшло відбиток в його творчості. «Новаторство у розробці фольклору переконливо свідчить про нову рису у стилістиці музичних творів композитора, а саме – неофольклоризм. Тут він продовжує традиції композиторів «нової фольклорної хвилі» – Л. Грабовського, Л. Дичко, Є. Станковича, М. Скорика та ін.», – зазначила музикознавиця Надія Мойсеєнко (Мойсеєнко Н., 2007, с. 7).

«Подільські мотиви» присутні у наступних жанрах творчості М. Ластовецького:

1. Симфонічному. У царині симфонічної музики М. Ластовецького, дотичної до Поділля, виділяється прелюд «Легенда про Кармалюка» (1969), створений ним у ранній період життєтворчості, – а саме, у двадцятидвохрічному віці. Друга редакція твору була зроблена у 1999 р., а третя – у 2024 р., тобто через чверть століття після другої редакції (Ластовецький М., 2024).

Аналізу «Легенди про Кармалюка» у контексті індивідуального композиторського стилю М. Ластовецького присвячена стаття його

доньки Зоряни Ластовецької-Соланської «Симфонічний доробок Миколи Ластовецького на прикладі твору «Легенда про Кармалюка»» (Ластовецька-Соланська З., 2024). Як зазначила науковиця, «Ідея створення твору про У. Кармалюка виникла у композитора під час екскурсії до Старої фортеці в Кам'янці-Подільському, в якій одна з башт присвячена постаті народного героя... Образ Устима Кармалюка, як ліричного героя, розкривається послідовно, з позитивно-конотативною образно-емоційною домінантною. При створенні його музичної характеристики превалюють тембри духової групи інструментів, що пов'язано з героїчним образом головного героя. У цілому, музичний текст «Легенди про Кармалюка» свідчить про тяжіння мистця до поліфонізації фактури, тембрової драматургії, оригінальну форму (змішану, або вільну варіаційно-сонатну), демонструє його вільне володіння оркестровими засобами, самобутність творчого методу» (Ластовецька-Соланська З., 2024, с. 49).

2. Фортепіанному. Слід зазначити, що фортепіанні композиції М. Ластовецького, призначені для піаністів з різним рівнем підготовки, часто об'єднані у цикли за певним принципом (образно-тематичним, драматургічним чи композиційним), вони містять чіткі жанрові прикмети (пісенні, танцювальні, маршові тощо), а мініатюрам притаманний програмно-зображальний та асоціативний характер. «Подільські мотиви» добре «вписуються» до творів народно-національної тематики, поряд з історичною, дитячою, казковою та релігійною тематикою, лірико-романтичними рефлексіями, ритуально-обрядовими діями, образами природи та легендарно-міфологічними, орієнтальними сюжетами, образами птахів і тварин.

Найбільшою мірою зв'язок з Поділлям простежується в наступних фортепіанних композиціях М. Ластовецького: «Подільському танці», «Колисковій з Поділля» з першого зошита фортепіанних п'єс для дітей та юнацтва (Ластовецький М., 2007), «На рідних просторах», «Пісні мандрівника», «Подільській хороводній», «Завзятому козачку (скерцино)», «Народному наспіві», «Народному парафразі», «Гандзі (подільському етюд)», «Поліфонічній прелюдії», «Заповітній мрії», «Вечірньому пейзажі», «Маленькому ноктюрні» з циклу «Музичні

обріи»¹ з третього зошита фортепіанних п'єс для дітей та юнацтва (Ластовецький М., 2016), в окремих канонах з «П'ятдесяти поліфонічних п'єс-канонів на теми українських народних пісень»² з п'ятого зошита фортепіанних п'єс для дітей та юнацтва (Ластовецький М., 2019).

3. Хоровому. Найбільшою мірою наявність «подільських мотивів» у цій жанровій царині простежується у концерті № 4 «Я вірю, моя ти Батьківщино!» для мішаного хору а cappella (2024) на слова М. Магери та ін. Задум написати четвертий концерт виник у композитора 06 грудня 2023 р., у день Святого Миколая, коли йому до рук потрапила збірка поезій його дядька «Моє воскресіння»³. Композитор відкрив збірку на 9-ій сторінці, на якій містився вірш «Я вірю, моя ти Батьківщино...», який «одразу ж зазвучав у творчій уяві композитора тембрами голосів мішаного хору. Так виникла ідея хорового концерту» (Ластовецька-Соланська, 2024, с. 3).

Концерт складається з дванадцяти прелюдій (№ 1 «Я вірю!», № 2 «Із мороку страшного ти встанеш!», № 3 «І помоляться Богу за народ твій вірний», № 4 «Коли чужинці плундрували твою землю», № 5 «Нене моя, Україно, за що тебе Бог карає?», № 6 «То стань же до бою із ворогом лютим!», № 7 «Нене Україно,

¹ «На рідних просторах», «Марш сміливців», «Пісня мандрівника», «Скарга малюка (не пускають на вулицю)», «Дві подружки», «Радісний день (для Адріанчика)», «Веселий настрій», «Подільська хоровадна», «Дрогобицька полька (для Флоріанка)», «Люба коломийка», «Завзятий козачок (скерцино)», «Народний наспів», «Народний парафраз», ««Гандзя» (подільський етюд)», ««Гуцулка» (карпатський етюд)», ««Аладдін» (східний етюд)», «Інтермеццо», «*Adagio romantico*», «Танець метеликів на лузі (весна)», «Впали роси на покоси... (літо)», «Жовте листячко летить... (осінь)», «В очікуванні свята (зима)», «Бурлеска», «Ностальгія (хвилюючий спомин)», «Поліфонічна прелюдія», «Заповітна мрія», «Клоунада (антре)», «Вечірній пейзаж», «Лялькова колисанка», «Маленький ноктюрн».

² Канони *C-dur* «Коли-м була мала, мала...», *C-dur* «Ой любив та кохав...», *a-moll* «Чого, мила, губи дмеш», *a-moll* «Чом, чом не прийшов», *a-moll* «На вулиці скрипка грає», *G-dur* «Ой чернику та горобчику», *G-dur* «Ой літає чорна галочка», *G-dur* «Ой на горі жито... сидить зайчик», *G-dur* «В Катерини кудрі в'ються», *e-moll* «Зелений дубочку», *e-moll* «Ой ти знав, нащо брав», *e-moll* «Шов козак потайком», *e-moll* «Ой гиля, гиля», *e-moll* «Ой хмелю ж мій, хмелю», *e-moll* «Думи мої, думи мої», *e-moll* «Ой продала дівчина курку», *e-moll* «Ой на гору козак воду носить», *F-dur* «Котилася бочка», *F-dur* «Пішла мати на село», *F-dur* «Дівка в снігах стояла», *F-dur* «Ой за гаєм, гаєм», *d-moll* «Чи я не хороша», *d-moll* «Піють півні», *D-dur* «Ой шов я вулицею раз, раз», *D-dur* «Тихо, тихо Дунай воду несе», *B-dur* «Гей, дівчата, в ряд ставаймо», *g-moll* «Одна гора високая», *g-moll* «Чоловіче, чоловіче», *g-moll* «Дрібний дощик іде», *g-moll* «Ой у полі три криниченьки», *g-moll* «Котилася зірка», *g-moll* «Червоная ружа трояка», *g-moll* «Ой на горі калина», *g-moll* «Чого ж вода каламутна», *g-moll* «Ой не ходи, Грицю», *A-dur* «Бодай же ти, дівчинонько», *A-dur* «Здалека-с ми прийшли», *fis-moll* «Ой у полі жито», *fis-moll* «Ой у полі тихий вітер віє», *fis-moll* «Та було в батька три дочки», *c-moll* «Ой Марічко, чичері», *c-moll* «Ой, гай мати», *c-moll* «Ой піду я на базар», *E-dur* «Ой сад-виноград», *E-dur* «Ой од моря та й до моря», *E-dur* «Ой мамунцю, думай», *As-dur* «Гуляв чумак на риночку», *As-dur* «Через дорогу – там кума моя», *As-dur* «Дівчинонька по гриби ходила», *b-moll* «Да куди їдеш, Явтуше».

³ Магера М.. Моє воскресіння. Збірка поезій. Хмельницький: ПП Мельник А. А., 2003. 39 с.

ти у нас одна на всім білім світі», № 8 «Народе мій, це я і ти – Моя ти Україно!», № 9 «Стою гранітом на сторожі твого життя і майбуття», № 10 «Україно! Україно!», № 11 «Лиш ти була б на світі», № 12 «Яка ти гарна, сяєш так святою чистою красою») і fugи на дещо змінену, збільшену на два склади назву «Я вірю в тебе, моя ти Батьківчино!». За словами З. Ластовецької-Соланської, така структура вкрай оригінальна, оскільки хоріві концерти такого типу у доробку сучасних українських композиторів не зустрічаються (Ластовецька-Соланська, 2024, с. 3).

Крім того, зміст віршів викликає подив, адже складається враження, що вони написані у воєнному сьогодні, хоча М. Магера створив їх у 1996–2003 роках, передбачаючи доленосні для української історії події: «тема не лише загарбницької війни, а й ширше, у історичному контексті тема споконвічної боротьби українців за власну націю і державність, виявилась провідною у віршованому тексті твору» (Ластовецька-Соланська, 2024, с. 3; 4).

Висновки і перспективи подальших досліджень. У цілому, народнопісенний мелос Поділля та Бойківщини найбільшою мірою інспірував композиторський доробок М. Ластовецького. Твори, присвячені Поділлю та «Малій Батьківщині» композитора, – місту Дунаївці, – мистець почав писати що у ранній період життєтворчості (про це, зокрема, свідчать назви деяких його композицій: «Річка Тернавочка», «Дунаївчанка» та ін.).

З'ясовано, що «подільські мотиви» присутні у наступних жанрах творчості М. Ластовецького: симфонічному (прелюд «Легенда про Кармалюка» (1969, друга редакція 1999, третя редакція 2024)), фортепіанному (перший, третій та п'ятий зошити фортепіанних п'єс для дітей та юнацтва), хоровому (хоровий концерт № 4 (дванадцять прелюдій і fugи) «Я вірю, моя ти Батьківчино!» для мішаного хору а capella (2024) на слова М. Магери) та ін.

Перспективи подальших досліджень полягають у вивченні виконавської специфіки розглянутих творів М. Ластовецького.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Ластовецький М. Легенда про Кармалюка. Для симфонічного оркестру. Партитура. Редакція 2024 р. Нотне видання / редактор-упорядник З. Ластовецька-Соланська. Дрогобич: Півсвіт, 2024. 56 с.
2. Ластовецький М. Фортепіанні п'єси для дітей та юнацтва. Зошит 1. Львів: ТеРус, 2007. 100 с.
3. Ластовецький М. Фортепіанні п'єси для дітей та юнацтва (зошит 3). Дрогобич: Півсвіт, 2016. 128 с.
4. Ластовецький М. Фортепіанні п'єси для дітей та юнацтва (зошит 5). Дрогобич: Півсвіт, 2019. 148 с.
5. Ластовецька-Соланська З. «Прелюдія» до Четвертого хорового концерту Миколи Ластовецького. *Микола Ластовецький. Я вірю, моя ти Батьківчино! Хоровий концерт № 4 (дванадцять прелюдій і fugи) для мішаного хору а capella. Нотне видання.* Дрогобич: Півсвіт, 2024. С. 3–4. (52 с.).
6. Ластовецька-Соланська З.М. Симфонічний доробок Миколи Ластовецького на прикладі твору «Легенда про Кармалюка». *Українська музика: науковий часопис* / [засн. ЛНМА імені М.В. Лисенка; голов. ред. Л. Кияновська]. Видавничий дім «Гельветика», 2025. № 3 (54). С. 49–55. DOI <https://doi.org/10.32782/2224-0926-2025-3-54-5> URL: <http://journals.lnma.lviv.ua/index.php/ukrmuzyka/article/view/889>
7. Мойсеєнко Н. Фортепіанні п'єси для дітей та юнацтва (спроба аналізу): Методична розробка. Дрогобич, 2007. 14 с.

REFERENCES:

1. Lastovetskyi, M. (2024). Legend about Karmaliuk. For symphony orchestra. Score. Edition of 2024. Sheet music edition] / editor-upordinator Z. Lastovetska-Solanska. Drohobych: Posvit, 56 [in Ukrainian]
2. Lastovetskyi, M. (2007). Fortepianni p'yesy dlyta ditye ta yunatstva. Zoshyt 1 [Piano pieces for children and youth. Collection 1]. Lviv: TeRus, 100. [in Ukrainian]
3. Lastovetskyi, M. (2016). Fortepianni p'yesy dlyta ditye ta yunatstva (zoshyt 3) [Piano pieces for children and youth (collection 3)]. Drohobych: Posvit, 128. [in Ukrainian]
4. Lastovetskyi, M. (2019). Fortepianni p'yesy dlyta ditye ta yunatstva (zoshyt 5) [Piano pieces for children and youth (collection 5)]. Drohobych: Posvit, 148. [in Ukrainian]
5. Lastovetska-Solanska, Z. (2024). «Preludii» do Chetvertoho khorovoho kontsertu Mykoly Lastovetskoho [«Prelude» to Mykola Lastovetskyi's Fourth Choir Concert]. *Mykola Lastovetskyi. Ya viriu, moia ty Batkivshchyno! Khorovyi kontsert № 4 (dvanadtsiat preludii i fuha) dlia mishanoho khoru a capella. Notne vydannia* [Mykola Lastovetskyi. I

believe, you are my Motherland! Choral Concerto No. 4 (twelve preludes and a fugue) for a capella mixed choir. Sheet music edition]. Drohobych: Pósvit, 3–4 [in Ukrainian]

6. Lastovetska-Solanska, Z. (2025). Symfonichnyi dorobok Mykoly Lastovetskoho na prykladi tvorú «Lehenda pro Karmaliuka» [Mykola Lastovetskyi's symphonic creativity on the example of the work «The Legend about Karmaliuk»]. *Ukrainska muzyka: naukovyi chasopys* [Ukrainian music: scientific journal] / [zasn. LNMA imeni M.V. Lysenka; holov. red. L. Kyianovska]. Vydavnychiy dim «Helvetyka», № 3 (54), 49–55. [in Ukrainian]

7. Moiseyenko, N. (2007). Fortepianni p'yesy dlya ditey ta yunatstva (sproba analizu): Metodychna rozrobka [Piano pieces for children and youth (an attempt of analysis): Methodical manual]. Drohobych, 14. [in Ukrainian]

Дата першого надходження статті до видання: 14.11.2025

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 12.12.2025

Дата публікації (оприлюднення) статті: 31.12.2025